

רכישות רשות המסים בישראל לקראת המעבר לקריית הממשלה בתל אביב

תקציר

ב-1990 החליטה ממשלת ישראל להקים את קריית הממשלה בתל אביב. ב-2004 הוקם הבניין, ושוכנים בו שבעה גופים ממשלתיים. מאחר שרשות המסים בישראל (להלן - הרשות) היא הגוף המאכלס את החלק הגדול ביותר בבניין, החליט מינהל הדיור הממשלתי להטיל על הרשות את קיום המכרזים לרכישת הציוד והשירותים לכל הגופים הממשלתיים שישוכנו בבניין.

לפי חוק חובת המכרזים, התשנ"ב-1992, נדרשה הרשות לאמוד את שווייה של כל עסקה קודם שתחליט על דרך ההתקשרות עם ספקים, אולם נמצא שלא תמיד קיימה הרשות מכרז, אף אם לפי הדין, חובתה הייתה לעשות כן.

נמצאו ליקויים בתהליכי הרכישה שביצעה הרשות: הרשות קיימה פעמיים תהליך בירור והשוואה של מחירים (להלן - תיחור), ובפעם השנייה הצעות המחיר כבר היו ידועות. בכמה מכרזים לא בחרה הרשות זוכה שני, ועקב כך כשלא יצאה לפועל העסקה עם הספק הנבחר היה עליה לפרסם מכרז נוסף, דבר שהיה בו משום בזבוז משאבים. ביצוע רכישה מרוכזת של ציוד מקנה לרשות יתרון לגודל, ואף על פי כן ברכישה גדולה של כיסאות שביצעה הרשות היא לא ניצלה את היתרון של רכישה מרוכזת וגדולה של ציוד ואף שילמה סכום כולל שגבוה בכ-20,000 ש"ח מזה שנקבע בחוזה. כמו כן היא רכשה ציוד רב בלא שחתמה על חוזה רכישה.

הרשות לא נעזרה ביעוץ מקצועי לבדיקת הרהיטים שרכשה עבור קריית הממשלה. עקב כך קיבלה החברה לעתים רהיטים שונים מאלה שהייתה אמורה לקבל לפי המפרט הטכני שסוכם עליו בחוזה ההתקשרות עם הספק.

מנהל אגף תשתיות ותקשורת ביחידת המחשוב של רשות המסים פיצל רכישה רחבת היקף של מדפסות לשתי רכישות שהיקפן קטן יחסית, וכך הפר את החובה לפרסם מכרז.

הרשות לא עמדה בלוח הזמנים שקבעה, ועקב כך התעכב המעבר של חלק משרדיה לקריית הממשלה. כפועל יוצא הרשות משלמת דמי שכירות כפולים עבור המשרדים האמורים בסכומים מצטברים של מיליוני ש"ח.

מבוא

ב-1990 החליטה ממשלת ישראל להקים את קריית הממשלה בתל אביב. ב-2004 הוקם הבניין, ושוכנים בו שבעה גופי ממשלה. רשות המסים בישראל (להלן - הרשות) מאכלסת עשר מ-24 הקומות של הבניין, ומעסיקה כ-750 עובדים. מאחר והרשות היא הגוף הממשלתי הגדול בבניין, החליט מינהל הדיור הממשלתי להטיל עליה את קיום המכרזים לרכישת הציוד והשירותים לכל גופי

הממשלה בבניין. בספטמבר 2004 הקימה הרשות את מינהלת המעבר לקריית הממשלה בתל אביב (להלן - המינהלת). תפקידה של המינהלת היה לתאם בין כל גופי הרשות המעורבים במעבר לקריית הממשלה ולקבוע נהלים ולוחות זמנים להעברתם של משרדי הרשות לקריית הממשלה.

רכישת ציוד ושירותים למשרדי ממשלה חייבת להיעשות על פי חוק חובת המכרזים, התשנ"ב-1992 (להלן - החוק), ועל פי תקנות חובת המכרזים, התשנ"ג-1993 (להלן - התקנות) שנקבעו לפיו וכללי תקנון כספים ומשק שמפרסם החשב הכללי באוצר (להלן - התכ"מ). משרד ממשלה המבקש לרכוש ציוד או שירותים בסכום של 10,001-43,000 ש"ח (כולל מע"מ) נדרש לבקש הצעות מחיר בכתב משלושה ספקים לפחות; משרד ממשלה המבקש לרכוש ציוד או שירותים בסכום של 43,001-350,000 ש"ח נדרש לקיים מכרז סגור ולפנות לחמישה עד עשרה ספקים; משרד ממשלה המבקש לרכוש ציוד או שירותים בסכום של יותר מ-350,000 ש"ח נדרש לפרסם מכרז פומבי. יחידת המשאבים החומריים (להלן - היחידה) מטפלת ברשות בכל הכרוך ברכישות ומכרזים. היחידה פרסמה את המכרזים לרכישת הציוד עבור כל הגופים הממשלתיים בבניין. ועדת המכרזים של הרשות היא שהחליטה אילו ספקים זכו במכרז. חברי הוועדה היו נציגי היחידה, נציגי הייעוץ המשפטי ונציגי יחידת החשבות, ובראשה עמד סגן מנהל הרשות למינהל דאז. לאחר שהרשות קבעה אילו חברות זכו במכרז לאספקת הציוד או השירותים, היא הודיעה על כך ליתר גופי הממשלה, וכל משרד פנה בעצמו לחברה שזכתה במכרז והתקשר עמה לשם רכישת הציוד או השירות שנוזקק לו. הרשות הוציאה על רכישת הציוד והשירותים עבור משרדיה בקריית הממשלה כ-11.1 מיליון ש"ח ב-2004 וכ-5.8 מיליון ש"ח ב-2005.

בחודשים ינואר-יוני 2006 בדק משרד מבקר המדינה, לסירוגין, את טיפולה של הרשות ברכישת ציוד ושירותים עבור קריית הממשלה בתל אביב. הבדיקה נעשתה בהנהלת הרשות, ביחידת המשאבים החומריים של הרשות ובחשבות הרשות. בירורי השלמה נעשו במינהלת ובמינהל הדיוור הממשלתי.

רכש בלא מכרז

1. בתכ"מ נקבע שכדי להחליט איזה הליך התקשרות יש לנקוט, יש לאמוד את סכום הרכישה הצפוי. כך יהיה אפשר להעריך אם הרכישות הן בנות ביצוע במגבלות התקציב, לבחון אם הצעות המחיר של הספקים סבירות ולקבוע את הליך התיחור לפי עלותה המשוערת של ההתקשרות. בביקורת נבדקו חמש עסקאות שביצעה הרשות ונמצא כי הרשות לא אמדה את עלות ההוצאות של שלוש מהן לפני ביצוע העסקה.
 2. על פי תקנה 3(1) לתקנות, יש להקפיד שבשנת התקציב שבה מבוצעת ההתקשרות בין המשרד ובין ספק לא יתקשר המשרד עם אותו ספק לביצוע עסקה בסכום מצטבר של יותר מ-86,000 ש"ח, גם אם עלות כל אחת מהעסקאות אינה עולה על 43,000 ש"ח.
 3. בדיקת משרד מבקר המדינה העלתה כי הרשות לא מילאה הוראה זו. בשנת 2005 ביצעה הרשות כמה עסקאות של רכישת ציוד מאותה חברה בסכום כולל של כ-95,500 ש"ח.
3. בינואר 2005 החליטה ועדת המכרזים של הרשות לרכוש מחברה מסוימת מתקני שתייה חשמליים בסכום כולל של כ-100,000 ש"ח, אף שלא פרסמה כל מכרז בנוגע לכך. ההחלטה התקבלה לאחר שמנהל יחידת המשאבים החומריים, מר יצחק כרמלי, דיווח כי לפי בדיקות שעשה זו החברה היחידה שלמתקני השתייה החשמליים שלה יש תו תקן ישראלי.

בדיקת משרד מבקר המדינה העלתה כי, למתקני השתייה החשמליים של עוד שלוש חברות היה תו תקן באותו מועד. משרד מבקר המדינה רואה בחומרה את התנהגותו של מנהל היחידה.

בדצמבר 2006 השיבה הרשות למשרד מבקר המדינה כי להבא כשתבצע עסקות בלא מכרז היא תקפיד יותר על מילוי הוראות החוק והתקנות הנוגעות לכך. בעניין עסקות שביצעה באותה שנה עם ספק בסכום גדול מהסכום המותר לפי התקנות הודיעה הרשות כי "יוכן טופס שימולא ע"י מחלקת משאבים חומריים בו יצוין אילו התקשרויות קודמות היו עם הספק באותה שנה ומה היקפן. בכך ניתן יהיה לקיים פיקוח ומעקב בדבר היקף ההתקשרויות השנתי הכולל עם כל ספק וספק ולוודא כי ההתקשרויות מתבצעות במסגרת תקנות חובת המכרזים".

רכש במכרז

נבדק אופן ניהולם של חמישה תהליכי רכש שביצעה הרשות לקראת המעבר לבניין קריית הממשלה בתל אביב.

המכרז לרכישת כיסאות

ביוני 2004 עשתה הרשות תיחור בין הספקים שזכו במכרז של החשב הכללי במשרד האוצר (להלן - החשב"ל) לרכישה של כ-3,600 כיסאות מכמה סוגים. ההוצאה של רשות המסים לברה על הכיסאות הסתכמה בכ-1.1 מיליון ש"ח, אך מאחר שהרשות עשתה את התיחור גם עבור שאר משרדי הממשלה ששוכנו בקריית הממשלה, מספר הכיסאות שנדרש בפועל היה גדול מזה. בספטמבר 2004 זכתה אחת החברות בתהליך התיחור, והרשות חתמה עמה על הסכם לרכישת הכיסאות.

1. מקובל כי ביצוע רכישה מרוכזת של פריטים רבים מזכה את הרוכש בהנחה. לכן היה על הרשות לנצל את היתרון של רכישה מרוכזת וגדולה של ציוד. הועלה כי הרשות ניהלה תיחור מחירים על מאות בודדות של כיסאות, כאשר בפועל נרכשו אלפי כיסאות. בכך אבד היתרון הצפוי מרכישה מרוכזת של פריטים במספר רב, והרשות שילמה מחיר גבוה מזה שהייתה יכולה לשלם.

2. לפי החוזה אם ירכוש הלקוח מהספק עד 100 כיסאות, הוא ישלם את המחיר המרבי עבור כיסא, ואם ירכוש יותר מ-300 כיסאות הוא ישלם מחיר נמוך יותר עבור כיסא. הבדיקה העלתה כי, יחידת החשבות ברשות שילמה לספק את המחיר המרבי עבור הכיסאות שרכשה, אף שמספרם הסתכם כאמור באלפים. מחישוב שעשה משרד מבקר המדינה עולה שהסכום העודף ששילמה הרשות עבור הכיסאות היה כ-20,000 ש"ח.

הרשות השיבה למשרד מבקר המדינה כי היא "תערוך חישוב בדבר התשלומים ששולמו ביתר ותפעל להשבת הכספים". לדעת משרד מבקר המדינה יש לעשות בדיקה מעמיקה כדי לברר את הסיבות לתשלום היתר.

3. במועד סיום הביקורת, יוני 2006, נמצא כי אף שעברה כשנה ממועד אספקת הכיסאות לרשות, היא לא ספרה את הכיסאות שרכשה.

המכרז לשירותי הובלה

1. בנובמבר 2004 ביקשה המינהלת הצעות מחיר מכמה חברות הובלה שזכו במכרז של החשכ"ל ולאחר מכן קיימה תיחור בין ההצעות שהתקבלו. אך היחידה של הרשות החליטה שלא להשתמש בתוצאות תיחור המחירים האמורות, ללא נימוק. היחידה קיימה תהליך חדש של תיחור מחירים. נמצא כי, היחידה פנתה לאותן החברות שהעבירו כבר למינהלת הצעות מחיר. כל החברות, להוציא אחת, הציעו ליחידה את אותן הצעות מחיר שהציעו קודם לכן למינהלת. רק החברה הזוכה הוזילה את הצעתה. בעקבות זאת, בינואר 2005 חתמה אתה הרשות על חוזה.

לדעת משרד מבקר המדינה, אם הליך של מכרז או הליך תיחור אחר התקיים כדין והתקבלו הצעות מחיר, אין לקיים הליך חדש, חוץ מאשר בנסיבות מיוחדות; מאחר שקיום הליך חדש עלול לגרום לפגיעה בהגינות ההליך ולהדלפה של הצעות המחיר.

2. על פי הוראות התכ"מ, לפני קיום מכרז יש לבדוק וללמוד את כל מאפייניו הייחודיים של הענף האמור, כדי לתת להם ביטוי הולם במכרז ובחוזה. בענף ההובלה מקובל שבקיץ המחירים גבוהים מאשר ביתר עונות השנה. לכן היה על הרשות לדרוש במכרז לשירותי הובלה הצעות מחיר שיהיו תקפות לכל עונה. ועדת המכרזים רשאית לבחור במכרז גם זוכה שנייה, כדי להבטיח שאם הסכם ההתקשרות עם הזוכה הראשונה לא יצא לפועל לא יהיה צורך לקיים מכרז או הליך תחרותי נוספים.

בחווה שנחתם עם החברה בינואר 2005 התחייבה החברה לספק לרשות שירותי הובלה במועדים שתקבע הרשות, אם כי בחווה לא פורט לוח הזמנים של מועדי ההובלה. אולם, לאחר חתימת החווה הודיעה החברה לרשות כי לא תוכל לספק לה שירותי הובלה באוגוסט ובספטמבר 2005. אף על פי כן, לא דרשה הרשות מהחברה לקיים את ההסכם ולעמוד בהתחייבויותיה, ואף לא פעלה כדי לחלט ערבויות שהחברה נתנה לה. מאחר שהרשות לא בחרה בזוכה שנייה במכרז, היא נאלצה לפרסם מכרז חדש לבחירת חברה שתוביל את שנותר, כמחצית המטען. מאחר שהמכרז פורסם בקיץ, הייתה הצעת המחיר הזוכה גבוהה פי שניים מזו שהתקבלה במכרז הראשון, ובסה"כ כ-90,000 ש"ח.

המכרז לרכישת מדפים

על פי הוראות התכ"מ, על ועדת המכרזים לבדוק ביסודיות את מסמכי ההצעות. לפני החתימה על החווה עליה לבחון את מצבה הכלכלי של החברה הזוכה ולהעריך אם יש ביכולתה לעמוד בכל התחייבויותיה.

במאי 2004 פרסמה הרשות מכרז פומבי לרכישת מדפים ניידים להערכתה, התשלום לחברה הזוכה בעד המדפים היה אמור להסתכם בכ-1.2 מיליון ש"ח. ביוני 2004 החליטה ועדת המכרזים של הרשות על זכייתה של חברה א'. חברה ב', שהתמודדה גם היא במכרז, ערערה על תוצאות המכרז מאחר שהיא מצאה כי חברה א' טעתה בחישוב הצעת המחיר שלה, ולכן נקבע שהצעתה נמוכה יותר. בעקבות הערעור חזרה בה הרשות מהחלטתה בעניין החברה הזוכה, והודיעה לחברה ב' כי זכתה בסופו של דבר במכרז. ביוני 2004 החלה חברה ב' בייצורם ובהתקנתם של המדפים הניידים.

בספטמבר 2004, כשלושה חודשים לאחר שנחתם החווה עם חברה ב', התברר לרשות כי החברה נתונה בהליכי הקפאת נכסים ומופעלת על ידי נאמן של בית המשפט. משום כך החליטה ועדת המכרזים של הרשות בינואר 2005 להפסיק את ההתקשרות עמה ולהתקשר שוב עם חברה א' לצורך התקנת המדפים הניידים. אולם חברה א' הודיעה לרשות כי היא אינה מחויבת להצעה שהציעה במסגרת המכרז, וביקשה תוספת של 14% על המחירים שהציעה במכרז. חשב הרשות סיכם לבסוף עם חברה א' שתקבל תוספת של 5% על המחירים שהציעה.

בפעולותיה של הרשות התגלו כמה ליקויים:

1. היחידה וועדת המכרזים לא גילו את הטעות שחלה בהצעת המחיר של חברה א'.
 2. הרשות לא בחרה זוכה שנייה במכרז. לאחר שהחליטה הרשות לקיים משא ומתן חדש עם חברה א' היא נאלצה לשלם סכום גבוה מזה שהוצע במכרז.
 3. הרשות אישרה לחברה ב' להתחיל בביצוע העבודות ואף שילמה לה תמורת העבודה, אף שהחברה לא חתמה עם הרשות על חוזה ולא העבירה לרשות ערבויות. על כן לא היה בידי הרשות אמצעי יעיל וזמין להיפרע מן החברה על הנזקים שנגרמו לה בשל אי-עמידתה של החברה בהצעתה.
 4. לאחר הפסקת התקשרותה של הרשות עם חברה ב' שילמה הרשות לחברה א' כ-550 אלף ש"ח בעד התקנת המדפים הניידים. על פי התקנות, היקף התקשרות כזה מחייב פרסום מכרז חדש.
 5. הרשות לא חתמה עם חברה א' על חוזה המסדיר את ההתקשרות לאספקת מדפים ניידים.
 6. הרשות לא וידאה שמצבן הכלכלי של החברות שעמן חתמה על הסכמים הוא שפיר.
- בעקבות הביקורת של משרד מבקר המדינה הוסיפה יחידת החשבות של הרשות סעיף לנוסח המכרזים שפרסמה: לפיו על המציע הצעה במכרז לצרף מכתב ובו הצהרת עורך הדין של החברה כי תפקודו של המציע תקין, כי לא מתנהלות נגדו תביעות, וכי הוא אינו נתון בהליכי פשיטת רגל או פירוק.

לדעת משרד מבקר המדינה אין די בכך, שכן ייתכן כי חברה אינה נתונה בהליכי פירוק אך אינה יכולה לעמוד בהתחייבויותיה. לכן על הרשות לקיים בדיקה בדבר יכולתה הכלכלית של החברה לעמוד בהצעתה, וכן עליה להקפיד על קבלת הערבויות בעיקר כשהדברים אמורים במכרזים שהיקפם גדול.

המכרז לרכישת ריהוט

על פי התכ"מ, יש לפרט במכרז את כל הנתונים הנוגעים למוצר, לרבות תיאורו, הרכבו ואיכותו. כמו כן יש לבחון ביסודיות את המוצר או את השירות המוצע, כדי לוודא שהוא תואם למפרט שסוכם עליו בחוזה. ראוי להיעזר לשם כך במומחים, אם יש צורך בדבר. ביוני 2004 פרסמה הרשות מכרז פומבי לרכישה של שולחנות וארונות. באוקטובר 2004 היא חתמה עם החברה הזוכה על חוזה לאספקת הריהוט, תמורת כ-2 מיליון ש"ח.

הרשות לא שכרה שירותי מומחה להכנת המפרט הטכני ולבדיקת הריהוט שקיבלה מהחברה. באפריל 2005 טענה אחת החברות שלא זכו במכרז כי הריהוט שסופק לרשות אינו תואם את תנאי המכרז. נוכח זאת שכרה הרשות ביוני 2005 את שירותיו של מומחה לבקרת איכות. ביולי 2005 המציא המומחה דוח ולפיו איכותם ומחירם של הרהיטים שסיפקה החברה לרשות נמוכים מכפי שנקבע בחוזה.

עד מועד סיום הביקורת, יוני 2006, לא חישבה הרשות את ההפסד הכספי שנגרם לה. כמו כן הרשות לא תבעה מן החברה פיצוי מלא על ההפסד, ולא חילטה את הערבויות שהמציאה החברה. במועד סיום הביקורת נמצא כי, הרשות טרם עשתה ספירת מלאי של כל הרהיטים שרכשה, אף שעברה כשנה מאז סופק הריהוט.

לדעת משרד מבקר המדינה, על הרשות לתבוע מהחברה כי תשפה אותה שיפוי מלא על ההפסד שנגרם לה עקב הפרת החוזה. ראוי גם לחלט את הערבויות שהמציאה החברה לרשות בעת החתימה על החוזה.

המכרז לרכישת מדפסות וציוד היקפי למדפסות

1. יחידת המחשוב של רשות המסים (להלן - שע"מ¹) רוכשת עבור הרשות מחשבים, מדפסות וציוד היקפי. במרס 2004 החליטה ועדת המכרזים של שע"מ לרכוש 700 מדפסות וציוד היקפי נלווה למדפסות בשביל יחידות הרשות בקריית הממשלה בתל אביב. בספטמבר 2004 פנתה שע"מ לחמישה מהספקים שזכו במכרז של החשכ"ל וביקשה שיגישו לה הצעות מחיר לרכישת המדפסות והציוד הנלווה. מהשגה שהגיש אחד הספקים שזכו במכרז האמור עולה כי פג תוקפו של המכרז שפרסם החשכ"ל, וכי על פי החוזר שהפיץ החשכ"ל בנושא זה עוד במאי 2004 היה על שע"מ לפרסם מכרז חדש לפי הכללים החלים על התקשרויות של משרדי ממשלה. בנובמבר 2004 החליטה ועדת המכרזים של שע"מ לבטל את הפנייה לחברות לשם קבלת הצעות מחיר. רק ביוני 2005 אישרה ועדת המכרזים לפרסם מכרז לרכישה של 700-1000 מדפסות.

2. באוגוסט 2005 פנה מנהל אגף תשתיות ותקשורת בשע"מ, מר ישעיה בנימין (להלן - המנהל), לשלוש חברות וביקש מהן הצעות מחיר בכתב למדפסות. יש לציין כי המנהל היה נוכח בישיבת ועדת המכרזים ובה התקבלה ההחלטה לפרסם מכרז פומבי לרכישת מדפסות. בהליך תיחור המחירים התבקשו החברות להציע מחירים לרכישת מדפסות. המחיר הכולל המרבי שהתבקשו להציע היה ש"ח 43,000, שכן מחיר גבוה יותר מחייב ביצוע מכרז. ב-24.8.05 רכשה שע"מ 36 מדפסות מחברה מסוימת בסכום של ש"ח 42,962 (ראו לגביה בהמשך). ב-6.9.05 רכשה שע"מ מאותה חברה עוד 36 מדפסות. שע"מ לא קיימה תיחור מחירים לפני הרכישה השנייה של המדפסות.

מהאמור לעיל עולה כי, המנהל לא קיים מכרז, אף כי מחובתו היה לעשות כן, וכי כדי להימנע מקיום המכרז פיצל באופן מלאכותי את רכישת המדפסות. בפעולה זו יש משום הפרה של חובתו על פי דיני המכרזים וכן הפרת עקרונות המינהל התקין².

3. המנהל ביקש מהחברה האמורה לעיל הצעת מחיר לגבי מדפסת מתוצרת יצרן א', ומשתי חברות אחרות הוא ביקש הצעת מחיר לגבי מדפסת מתוצרת יצרן ב' - מדפסת יוקרתית יותר, שמחירה כמעט כפול מזה של המדפסת מתוצרת יצרן א'. ברור שהצעת המחיר בעד המדפסת מתוצרת יצרן א' היא זו שנבחרה, בהיותה הנמוכה ביותר, משרד מבקר המדינה קובע כי היה בפעולה זו משום הטיה של ההליך הקבוע בחוק וקביעה מראש של החברה הזוכה, ואף יש בה כדי לעורר חשש לפגיעה בטוהר המידות.

בספטמבר 2006 השיב המנהל למשרד מבקר המדינה כי המדפסות מתוצרת יצרן א' זהות למעשה למדפסות מתוצרת יצרן ב'. לדעת משרד מבקר המדינה, דינה של טענה זו להידחות, שכן ידוע לכול כי מוניטין היצרן (המותג) הוא בעל ערך כלכלי, ולפיכך מוצר של יצרן בעל מוניטין עולה יותר ממוצר של יצרן אחר אף אם הוא זהה לו בתכונותיו. כמו כן, על גוף שמקיים תהליך של בירור והשוואת מחירים לדרוש מכל הספקים שהוא פונה אליהם הצעות מחיר עבור אותו סוג מוצר ממש, או למצער - לרשום את רשימת התכונות של המוצר ולאפשר לכל המציעים להציע מוצרים

1 שע"מ - שירות עיבודים ממוכנים

2 (ראו לעניין זה עת"ם (י-ם) 353/01 ב.ת.ל. נ' מ"י).

העומדים בדרישות המפרט בהתאם לשיקול דעתם. רק בדרך זו יישמר עקרון השוויון והתחרות ההוגנת בין המציעים.

המעבר של משרדי רשות המסים לקריית הממשלה

הרשות קבעה כי, משרדי רשות המסים יועברו לקריית הממשלה בין ינואר למאי 2005 וקבעה לוח זמנים להעברה. אולם הרשות לא עמדה בלוח הזמנים שקבעה - משרדי מיסוי מקרקעין מרכז ותל אביב הועברו לקריית הממשלה רק באפריל 2006, כשנה ושלושה חודשים לאחר המועד שנקבע. במועד סיום הביקורת, יוני 2006, משרד השומה תל אביב 3 עדיין לא עבר לבניין החדש.

בשל העיכוב נאלצה הרשות לשלם דמי שכירות כפולים, שבחודשים ינואר 2005 - אפריל 2006 הסתכמו בכ-2.5 מיליון ש"ח עבור שכירת משרדי מיסוי מקרקעין תל אביב ומרכז במבנה שהייתה אמורה לפנות עד מאי 2005; וכ-1.5 מיליון ש"ח עבור שכירת משרדי פקיד השומה תל אביב 3 במקומו הנוכחי. במועד סיום הביקורת היא עדיין נאלצת לשלם שכירות כפולה כאמור, המסתכמת בכ-210,000 ש"ח בכל רבעון.

יש לציין כי, משרד השומה תל אביב 3 במקומו הנוכחי אינו נגיש לבעלי מוגבלויות, אף כי לפי חוק שוויון זכויות לאנשים עם מוגבלויות, התשנ"ח-1998, גופים הנותנים שירות ציבורי נדרשים להיות נגישים לבעלי מוגבלויות.

הרשות השיבה למשרד מבקר המדינה כי נציגות העובדים שלה התנגדה נחרצות למעבר לקריית הממשלה, ומשום כך המעבר של משרדי פקיד השומה תל אביב 3 לקריית הממשלה מתעכב.

ממצאי הביקורת עולה כי תהליך הרכישה של ציוד ושירותים שביצעה הרשות עבור משרדיה בבניין קריית הממשלה בתל אביב היה לקוי, באשר הרשות לא הקפידה שהרכישות ייעשו לפי חוק חובת המכרזים, התשנ"ב-1992 ולפי התקנות שנקבעו על פיו. ברבים מהמכרזים ומהליכי הרכישה שנבדקו נמצאו ליקויים, למשל הליכים מיותרים והליכי רכישה כפולים. בשל הליקויים נגרם בזבוז משאבים, ועקב כך נגרם הפסד כספי ניכר לרשות. אחד מהליקויים אף מעורר חשש לפגיעה בטוהר המידות.

לדעת משרד מבקר המדינה, על הרשות לעשות לאלתר בדק בית מעמיק של תהליכי הרכישה הנקוטים אצלה, לאתר את הליקויים ולתקנם, ולהקפיד שכל תהליכי הרכש שהיא מבצעת יעשו לפי הכללים.